

LEIRENS, Constant, advocaat (Gent 3 mei 1813 - Vevey [Zwitserland] 4 oktober 1886).

Leirens behoorde tot de zeer burgerlijke kring van professor Huet te Gent, die de Parijse revolutie van 1848 met geestdrift had begroet en in de *Messenger de Gand et des Pays-Bas*, orgaan van de liberalen, een oproep liet publiceren voor een inschrijving ten bate van de slachtoffers der februaridagen. De groep moest het ontgelden van de zijde van de Vlaamse kringen die zeer bevreesd waren voor annexatie bij Frankrijk. In 1848 schoot Leirens het nodige geld voor voor de stichting van het tijdschrift van Huets aanhangers, *De Broedermin*; in 1859 werd Leirens eigenaar-bestuurder van dit blad.

We ontmoeten hem opnieuw in de jaren omstreeks 1860 bij de pogingen die te Gent werden ondernomen om de flaminganten op politiek gebied in een eenheidsfront te organiseren. Samen met Haeck, Michiel van der Voort en Dedeyn behoorde hij tot de ontwerpers van het Vlaamsch Verbond, waarvoor hij manifest en programma opstelde, gedateerd 7 april 1861. Alle Vlamingen, zonder onderscheid van partij, werden uitgenodigd toe te treden. De enige verplichting die werd aangegaan was: bij verkiezingen, niet te stemmen noch te ijveren voor kandidaten die geen voldoende waarborg gaven voor de Vlaamse zaak. Gedurende enige tijd was Leirens voorzitter van dit Vlaamsch Verbond.

In 1869 verhuisde Leirens als advocaat naar Sint-Joost-ten-Node; in 1883 week hij uit naar Vevey in Zwitserland en bracht er zijn laatste levensjaren door.

LITERATUUR: H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse Gedachte*, II-III (1963-'64).

GREET PLOMTEUX